

des at en dansk kompetent myndighed kan stille et spørgsmål på dansk, som automatisk oversættes til det sprog, som den modtagende kompetente myndighed forstår. Den danske kompetente myndighed modtager tilsvarende svar på dansk. Desuden er det muligt at sende diverse dokumenter gennem IMI, både elektroniske dokumenter og scannede papirdokumenter. På den måde kan en kompetent myndighed få hurtigt svar på, eksempelvis om en attest udstedt i et andet medlemsland er gyldig og tilsvarende en attest udstedt i Danmark. IMI skal således medvirke til at overvinde de praktiske barrierer for kommunikation mellem de kompetente myndigheder i EU/EØS-landene, som eksempelvis forskellige administrations- og arbejdskulturer, forskellige sprog, ukendte dokumenttyper og problemer med at identificere og kontakte de rette myndigheder.

§ 13, stk. 2, giver økonomi- og erhvervsministeren bemyndigelse til at udpege den kompetente myndighed, som skal være kontaktpunkt for det administrative samarbejde, som følger af servicedirektivet. På baggrund af en høring i Specialudvalget for Vækst og Konkurrenceevne den 13. august 2007 er Erhvervs- og Byggestyrelsen udpeget som national koordinator for det administrative samarbejde igennem Informationssystemet for det indre marked (IMI). De funktioner, som den nationale IMI-koordinator varetager, og de funktioner som kontaktpunktet, jf. servicedirektivet, skal varetage, er tæt forbundet. Der er tale om en koordinerende funktion over for Europa-Kommissionen og de kompetente myndigheder i forhold til det administrative samarbejde og udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i andre EU/EØS-lande. Erhvervs- og Byggestyrelsen udpeges derfor ligeledes som kontaktpunktet for det administrative samarbejde i henhold til servicedirektivet.

Kontaktpunktet skal fungere som bindeled til Europa-Kommissionen og formidle information fra Europa-Kommissionen til de kompetente myndigheder. Udgangspunktet i det administrative samarbejde er, at informationsudvekslingen og kontakten skal foregå direkte mellem de kompetente myndigheder, så kontaktpunktet kun involveres i særlige tilfælde, hvor der er problemer. Eksempelvis kan kontaktpunktet hjælpe andre EU/EØS-landes kompetente myndigheder med at finde frem til den rette kompetente danske myndighed, hvis de har problemer med det. Kontaktpunktet vil også skulle hjælpe danske kompetente myndigheder med undervisning i brugen af IMI og med udvekslingen af oplysninger, hvis der opstår problemer.

Til kapitel 9

Særlige foranstaltninger

Til § 14

Ifølge § 14 bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte de nærmere regler om de foranstaltninger, som de kompetente myndigheder undtagelsesvist kan træffe over for en tjenesteyder, som leverer tjenesteydelser midlertidigt i Danmark, samt proceduren for dette, jf. servicedirektivets artikel 18 og 35. Servicedirektivet giver medlemsstaterne mulighed for undtagelsesvist at træffe foranstaltninger over for en tjenesteyder, som leverer tjenesteydelser midlertidigt i Danmark, hvis der er en sikkerhedsrisiko ved tjenesteydelsen. I bekendtgørelsen fastsættes proceduren for at gøre brug af denne mulighed, jf. servicedirektivets artikel 18 og 35. Proceduren kan ikke anvendes til at træffe foranstaltninger over for et helt erhverv. Muligheden for at gribe ind over for en tjenesteyder, som er i Danmark midlertidigt, hvis der er en sikkerhedsrisiko, berører ikke muligheden for at opretholde og håndhæve krav over for midlertidige tjenesteydere, hvis dette er muligt, jf. lovens § 11 og servicedirektivets artikel 16.

Kapitel 10

Pligt til Indrapportering

Til § 15

Ifølge denne bestemmelse bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler med henblik på at opfylde servicedirektivets bestemmelser om en informationsprocedure for regler om tjenesteydelser, tjenesteydere og tjenestemodtagere, jf. servicedirektivets artikel 15, stk. 7, og artikel 39, stk. 5.

De kompetente myndigheder forpligtes for det første til at meddele Europa-Kommissionen, hvis de indfører nye krav til tjenesteydere, samt begrundelsen herfor, hvis kravet indgår på listen over de såkaldte "gråzonekrav" nævnt i servicedirektivets artikel 15, stk. 2, dvs.:

- a) Kvantitative eller territoriale begrænsninger, navnlig i form af begrænsninger fastsat på grundlag af befolkningstallet eller af hensyn til en geografisk minimumsafstand mellem tjenesteydere.
- b) Krav om, at tjenesteyderen skal have en bestemt retlig form.
- c) Krav vedrørende besiddelsen af et selskabs kapital.